PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

WERSJA TYMCZASOWA
2005/0000(INI)

16.3.2005

PROJEKT SPRAWOZDANIA

zawierającego projekt zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady w sprawie wymiany informacji i współpracy w zakresie przestępstw związanych z terroryzmem
(2005/0000(INI))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Antoine Duquesne

PR_INI_art114

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT ZALECENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO DLA RADY 3

PROJEKT ZALECENIA DLA RADY (B6-0128/2004) 8

PROJEKT ZALECENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO DLA RADY

w sprawie wymiany informacji i współpracy w zakresie przestępstw związanych z terroryzmem
(2005/0000(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożył Antoine Duquesne w imieniu grupy politycznej ALDE, w sprawie wymiany informacji i materiałów wywiadowczych oraz współpracy w zakresie przestępstw związanych z terroryzmem (B6-0128/2004),

– uwzględniając deklarację w sprawie walki z terroryzmem przyjętą przez Radę Europejską dn. 25 marca 2004r.,

– uwzględniając art. I-51 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy w zakresie ochrony danych osobowych[1],

– uwzględniając art. 8 Karty Praw Podstawowych w zakresie ochrony danych osobowych,

– uwzględniając konwencje 108 Rady Europy na rzecz ochrony osób w zakresie automatycznego przekształcania danych osobowych,

– uwzględniając zasady określone w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 24 października 1995r. dotyczącą ochrony osób fizycznych w zakresie przekształcania danych osobowych i wolnego przepływu tych danych[2],

– uwzględniając art. 114 ust. 3, oraz art. 94 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0000/2005),

A. mając na uwadze, iż ataki, których doświadczyło Królestwo Hiszpanii dn. 11 marca 2004r. ukazują, że akty terrorystyczne w Europie lub wymierzone przeciwko interesom europejskim w dalszym ciągu stanowią realne zagrożenie,

B. przypominając, iż w następstwie ataków w Madrycie Rada Europejska na posiedzeniu w dn. 18 czerwca 2004r. postanowiła dokonać rewizji planu działania Unii Europejskiej w dziedzinie walki z terroryzmem, po tym jak dramat, który miał miejsce w Hiszpanii nieszczęśliwie dowiódł, że metody pracy Unii stosowane od 2001r. i oparte głównie na logice empirycznej nie sprawdziły się i powinny ustąpić miejsca nowemu, bardziej proaktywnemu podejściu,

C. przypominając stanowczo, iż wszyscy terroryści, niezależnie od ideologii, jaką usiłuje się im przypisać, są przestępcami, a zatem ich czyny nie mogą być w żadnym

[1] Dz U C 310 z 16.12.2004, str. 36.
[2] Dz U L 281 z 23.11.1995, str. 31.

wypadku usprawiedliwiane, oraz przypominając także, że, aby moc skutecznie walczyć z terrorystami, należy ich rozróżniać i poznać,

D. mając na uwadze, iż skuteczna odpowiedź na działalność terrorystyczną zakłada nowoczesne podejście uwzględniające bezpośrednie związki, jakie mogą istnieć pomiędzy różnymi organizacjami terrorystycznymi i szeroko zakrojoną przestępczością zorganizowaną, oraz pozwalające na szybkie zawarcie jasnych porozumień w zakresie wymiany informacji w ramach stosunków transatlantyckich na podstawie wspólnych, skutecznych i zgodnych z prawem standardów,

E. uważając, iż niezbędne jest unikanie powielania instrumentów prawnych służących do walki z terroryzmem, należy natomiast dążyć do ujednolicenia i uproszczenia istniejących norm,

F. mając na uwadze, iż systematyczna ocena prowadzonych polityk i osiągniętych wyników pozwoli uwidocznić braki i niewłaściwie funkcjonowanie napotkane w praktyce, a także wyodrębnić środki, które okazały się skuteczne,

G. uważając, iż szersze zaangażowanie pracowników terenowych w opracowywanie strategii i instrumentów działania pozwoli na lepsze przygotowanie podejmowanych w przyszłości kroków,

H. przypominając, iż w deklaracji w sprawie walki z terroryzmem przyjętej dn. 25 marca 2004r. Rada Europejska opowiada się zarówno za uproszczeniem procedury wymiany informacji i materiałów wywiadowczych między organami ścigania Państw Członkowskich w celu zwalczania terroryzmu możliwie jak najbardziej skutecznymi metodami, jak i za tym, by Państwa Członkowskie czuwały nad optymalnym wykorzystaniem istniejących organów unijnych, w szczególności Europolu i Eurojustu, aby sprzyjać współpracy w walce z terroryzmem, przede wszystkim ulepszając przepływ informacji, związanymi ze wszystkimi aspektami terroryzmu, którymi to informacjami dysponuje Europol,

I. stwierdzając, iż w związku z deklaracją Rady Europejskiej z dn. 25 marca 2004r. podjęte zostały dwie inicjatywy: jedna przez Komisję, druga przez Królestwo Szwecji, mające na celu poprawę i uproszczenie wymiany informacji w zakresie walki z terroryzmem,

J. mając na uwadze, iż wyznaczonym celem przedstawianych propozycji jest uzupełnienie ustalonych, minimalnych i zharmonizowanych gwarancji w dziedzinie ochrony danych w ramach trzeciego filaru, szczególnie w zakresie dostępu do danych przez zainteresowane osoby i w całkowitej zgodzie z prawami przyznanymi obywatelom w Karcie Praw Podstawowych, w art. 6 Traktatu UE oraz art. I-51 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, a także z zasadami określonymi w tej dziedzinie przez program haski,

K. należycie odnotowując, iż w deklaracji z dn. 25 marca 2004r. Rada Europejska zapowiada, że „kontynuowany będzie również rozwój stosunków pomiędzy

Europolem i służbami wywiadowczymi”[1], oraz uważając ze swej strony, iż gromadzenie i wymiana informacji są absolutnie priorytetowe w dziedzinie walki z terroryzmem, w zakresie, w którym informacje zdobyte w wyniku przeprowadzenia procedur sądowych lub dochodzeń policyjnych, docierają bardzo często zbyt późno,

L. świadomy trudności praktycznych niechybnie związanych z utworzeniem europejskiego rejestru karnego, lecz w trosce o przypomnienie naglącej konieczności przyznania pierwszeństwa działaniom mającym na celu osiągnięcie tego założenia i ustalenia jego precyzyjnego i zwięzłego kalendarza,

1. występuje do Rady z następującymi zaleceniami:

a) prowadzenie zapobiegających, a nie jedynie reagujących działań w dziedzinie walki z terroryzmem;

b) przyjęcie bardziej systematycznego i skoordynowanego podejścia oraz stałe czuwanie nad spójnością opracowywanego ustawodawstwa, ze świadomością, iż owa niezbędna spójność zakłada działania w ramach rzeczywistej linii politycznej, opartej na jasnych założeniach;

c) w tej perspektywie wymierzenie działań w oparciu o trzy założenia:

- wyposażenie się w środki i zdolność do działania konieczne do precyzyjnego identyfikowania każdego celu, jaki zamierza się zwalczyć, ze świadomością, iż terroryzm nie jest jednolitą całością, lecz przeciwnie, stanowi on zjawisko o wielu aspektach, które zmieniają się przede wszystkim w zależności od rodzaju popełnionych aktów, ich sprawców i celów, jakie mają zostać osiągnięte;

- poprawa skuteczności instrumentów reagowania na zjawisko terroryzmu poprzez przyjęcie współczesnego i realistycznego podejścia, wymierzonego na wzięcie pod uwagę bardzo ścisłych związków, jakie często istnieją pomiędzy różnymi organizacjami terrorystycznymi, jak również pomiędzy terroryzmem i szeroko zakrojoną przestępczością zorganizowaną, szczególnie w zakresie finansowania;

- unikanie powielania instrumentów prawnych służących do walki z terroryzmem na rzecz dążenia do ujednolicenia i uproszczenia istniejących norm, czuwając przede wszystkim nad dokonywaniem systematycznej oceny, pozwalającej na określenie stopnia ich skuteczności, przyjmowanie nowych zasad, które opracowywane być mogą jedynie wówczas, gdy dowiedziono, iż przyniosą więcej korzyści, niż zasady już obowiązujące;

d) czuwanie nad włączeniem - tam, gdzie jest to możliwe - pracowników terenowych w przygotowywanie działań, aby brać pod uwagę i integrować ich doświadczenia praktyczne w ramach nowych instrumentów;

[1] Deklaracja w sprawie walki z terroryzmem, 25 marca 2004r., pkt. 9 – Wymiana informacji.

e) przyjęcie – jako bazę głównych zasad regulujących wymianę informacji, lecz biorąc pod uwagę potrzeby organów ścigania w terenie – zbioru dobrych praktyk na użytek policji, który objaśniałby w prostych i konkretnych słowach ramy, w jakich powinny działać służby policyjne, szczególnie w zakresie przekazywania i otrzymywania informacji oraz ochrony danych;

f) dopracowanie instrumentu pozwalającego na ułatwienie przekazywania informacji („intelligence"), w szczególności w ramach opracowywania systemu wczesnego ostrzegania;

g) harmonizacja zasad już istniejących w dziedzinie ochrony danych osobowych w ramach instrumentów obecnego trzeciego filaru grupując je w obrębie jednego instrumentu; dokonać powinno się to na podstawie następujących, podstawowych zasad, przejmując przede wszystkim zasady zawarte w programie haskim, które nie pozostałyby martwą literą prawa nie czyniąc poważnej szkody dla wiarygodności instytucji Unii:

- wymóg zapewnienia jakości i prawdziwości gromadzonych danych;

- gromadzenie danych może odbywać się jedynie dla celów określonych przez prawo;

- dane dotyczące przynależności rasowej lub etnicznej, opinii lub przekonań politycznych, filozoficznych czy religijnych, zdrowia i orientacji seksualnej, jak również dane dotyczące osób niepodejrzanych mogą być gromadzone jedynie w przypadku absolutnej konieczności i w poszanowaniu ściśle określonych warunków;

- dane osoby musza być poinformowane o istnieniu dotyczących ich dokumentów, za wyjątkiem sytuacji, gdy istnieje ku temu poważna przeszkoda;

- z wyjątkiem sytuacji, gdy dostęp do danych mógłby stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego lub dla praw i wolności osób trzecich, lub gdy mogłoby to utrudnić prowadzone dochodzenia, osoby takie muszą mieć prawo dostępu do dotyczących je danych oraz do sprostowania danych niedokładnych;

- osoby te muszą być chronione przed nieprawnym wykorzystywaniem ich danych;

- zagwarantować należy nienaruszalność i poufność danych;

- przekazywanie danych musi odbywać się w ramach wspólnych norm, przewidujących przede wszystkim ochronę źródeł informacji i gwarancję poufności danych na wszystkich etapach wymiany oraz po niej;

- zapewniona musi zostać kontrola przestrzegania zasad ochrony danych, szczególnie przez władze dane te strzegące;

- każdy ma prawo do przywrócenia faktycznego stanu rzeczy oraz, w danej sytuacji, do odszkodowania w przypadku nieprzestrzegania przedstawionych zasad;

h) uznanie za priorytet szybkie opracowanie gotowego do użytku rejestru wyroków w sprawach karnych i pozbawienia praw na poziomie europejskim, tzn. europejskiego rejestru karnego, którego wprowadzenie nieustannie okazuje się absolutną koniecznością do walki z terroryzmem oraz przestępczością zorganizowana;

i) podejmowanie nawet spornych lub złożonych zagadnień i wpisanie ich do precyzyjnego i zwięzłego kalendarza zarówno na poziomie opracowywania instrumentów, jak i ich wprowadzania w życie, kiedy tylko wydają się one stanowić prawdziwy postęp w dziedzinie walki z terroryzmem, czego przykładem jest europejski rejestr karny;

j) informowanie Parlamentu o terminach, które przewidywane są na opracowanie instrumentów prawnych pozwalających na rejestrowanie kont bankowych i o podejmowanych krokach, mających na celu wzmocnienie przejrzystości w przypadku osób prawnych.

2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie oraz do przekazania go do wiadomości Komisji i Rady Europejskiej.

28.10.2004

PROJEKT ZALECENIA DLA RADY (B6-0128/2004)

który złożył, zgodnie z art. 114 ust. 1 Regulaminu,
Antoine Duquesne w imieniu grupy ALDE
w sprawie wymiany informacji i materiałów wywiadowczych oraz współpracy w zakresie zwalczania przestępstw związanych z terroryzmem

Parlament Europejski,

– uwzględniając propozycję decyzji Rady w sprawie wymiany informacji i materiałów wywiadowczych oraz współpracy w zakresie zwalczania przestępstw związanych z terroryzmem (COM(2004) 0221),

– uwzględniając projekt decyzji ramowej w sprawie uproszczenia wymiany informacji i materiałów wywiadowczych pomiędzy organami ochrony porządku publicznego Państw Członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie poważnych przestępstw łącznie z aktami terrorystycznymi,

– uwzględniając art. 114 ust. 1 Regulaminu,

A. zważywszy, że zdolność organów ochrony porządku publicznego do współpracy w zakresie zwalczania przestępczości jest w dużej mierze odbiciem ich umiejętności zbierania w odpowiednim momencie i wymiany informacji i materiałów wywiadowczych;

B. zważywszy, że rzeczą konieczną jest właściwe wyważenie potrzeb organów ochrony porządku publicznego i wymogów ochrony danych, praw człowieka i podstawowych wolności;

1. występuje do Rady z następującymi zaleceniami:

(a) dla przyszłego rozwoju ściślejszej współpracy pomiędzy organami ochrony porządku publicznego, jak też dla wspólnych działań w zakresie utrzymania porządku publicznego mających na celu wykrycie, zapobieganie i czynności śledcze w zakresie przestępstw kryminalnych, potrzebna jest debata polityczna;

(b) Parlament zbada obie propozycje, decyzję Rady i inicjatywę Szwecji, które można uważać za podejście uzupełniające do wymiany informacji i materiałów wywiadowczych;

(c) istnieje potrzeba stworzenia obszernych i spójnych ram dla współpracy w zakresie ochrony porządku publicznego;

(d) współpracy w zakresie ochrony porządku publicznego muszą zawsze towarzyszyć gwarancje ochrony danych i podstawowych praw;

2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie oraz przedstawienia go do wglądu Komisji, jak również Radzie Europejskiej.